

مواظیف و ناواست از انسی و املاک در عهد او بوده و وزیر ششم ثمان میانه نام داشته بجهة اینکه تریت اشیجار و ساینگ و تقسیم آبها با او بوده زمام و مهام مملکت را بعثت چهار هر وزیر داد همین امپراطور است که از ولایت سید ماهی دام تربیت داد و بجهة حیوانات اهلی از قبیل اسب و کاو و صرع و حوله و سک و کوسنند عنانی فراهم نمود

بر حسب عقاید چینی دستور خدا که موسم به (هواس) بود این امپراطور را مادر بود روزی از روز ها هواس در سواحل شعلی که موسم به (فووه) بود حرکت کرده دنبال مک شخص شرکی افتاده بود در این اتفاق حالت رفقی از رای او پیدا شد و لرزه در انداشتن افتاد طولی نکشید که از سمت آسیان قوس و فرسی همراه با گشته اطراف و جواب او را اسماطه نمود سد از این مقدار آوار حل در آن عصی پدیدار شد حد او دوازده سال روز چهارم از ماه دهم در نصف شب پسری زائیده موسم به سوئی (یعنی سال) یکی از لغت هایی هیچی میگوید سابقاً علا را اطیبل آسیان مهد اسید لحاظ اینکه مادر هی ایسان بواسطه امر پروردگار حامله می گشند بد (فووه) مانند مدن از ده بوده است و سرس مانند هر تصور این سلطان را که از میان تصویرات سایر مردمان معروف چین که آنرا با صد هر میوند برداشته ایم و ناما بواسطه (مسیو امبو) از چین فرستاده شده و مجموعه آن در موزه سلطنتی پاریس موجود است در آخر این کتاب صبیه کرده ایم و مینهایند که در پستانی این سلطان شاخها نی است مانند ساح کاو و لباسش از پوس با از برگ درختان اس طلاق میگویی که کسی پوس در ها کبک کتاب دمری عهد (فووه) میدهد در اوایل دیس مردمان را مثلاً قهای گزد دار نمیگردند طولی نکشید که فوهی کتابی بجهة تعلیم و تربیت صاحبصیان مقرر داشته و گلات این کتاب را تماماً مارموزاب (کوا) مانند و ساینده از اینجا معلوم میشود که گنه سیرس در جهات و وحدت (فووه) شکی نداشته در همین اوان بوده که بجهة موحدات مجرده سیاوهی و اراضی تشریفات و فرمانی قرار داده و روحی امر او طرق ساختند موسم به (منک) ما ایکه در موارد فرمایی هکار رود قبل از ملائكت این امپراطور حدی از برای ایاث و دکور نیایمود و در فیلان سلطنت او نکله و تغیریاتی از برای ادویه غرارد داده شد تا ایکه اس اساس انجمن السانی محروم باشد چه مردمان از آن تاریخ بعد ناکمال شرافت دند کی کرده بکی از مصنفس چینی میگوید قبل از این متدهات افراد ادمان نافرد حیوانات چندان فرقی نمیداشند چه مانند آنها پدر

حود را نیشناختند فقط نادرها مأتوس و مألف بودند امپراطور (فوہی) رفع این نظری و اغتشاش السباب را نبود ملاوه این فرود که لسان ذغال بالای مردان ناید اختلاف کلی داشته باشد قواین مخصوص بجهه تکالیف فن و شوهری مقرر است که از آن قواین این بود که کسی میتوانست از برگانه ما از قوم و حوش ذق نگیرد که حود هم این نهاد را نسبت مذکور نام روز هنوز ای این امپراطور مخصوصاً رعله هیئت جهل گار حکمرانه صورت آسمان را پیشیدن دیده تهیم کرد زعصر شصت ماهه درون نبود ای، مهد و لازمه دوره گردش است که امر روزه بیو در چن مصوّل و میاده ای و پیغمبر میین اول سال خوبی احتیاج بود امر فرمود بجهة دفاع اسلامه چون ای ای آبا را بخاری گردان و دور شهرها حصار کشیدند و بین و سبب اسر او بجهه علم پیش ای ای زیادی دین نبودند همین امپراطور چوی را که موسمه (نهان) بود، سحر بمرد ای آن سازی احت بطول چهل و هشت سال پیشتر موسمه (ک) و سهان آن از ایران بود و عدهش پیست و هفت ولی کامه در حصوص عدد آن سهم ای آرا متفق به میهمان پیش سیم و بیان آن ساز قائل بده آن و میگویند کتابه از پیش سپاره ای ای و بیک (فوہی) ساد مذکور را میتوانست آهنگی دلکش و آسمانی از آن شاهده میشد و مدد باری ساخت دارای سو و شش سیم موسمه (آسی) بعد از آنکه عام صیادی را دریج ده صدیق بجهه صیادان بساحب حلاسه آنکه اوغلت سلطنتش را عام صرف دعیت پروردی و عدل کسری بخود امورات عجمی نسبت به دختر ناگرۀ طائل شده اند که سپهان او را حوانم (فوہی) داشت و برحیما زوجه (فوہی) مثلا میگویند بدن این دختر مانند بدن مار و مرن مانند سر کاو و بین احوال میدهند این واکره هم حواهر فوہی بوده و هم زوج، (رهی) و همچنان هتل میگانند که با وجود بیک ناسوهر حود موافق داشت باز بحال «سکریت» بود سراسین و وابهم این امپراطور را (شون) میدانند که دو هزار و دویسب و هیله ه ماله نیل از میلاد مسبع ساخت گرد احتیاج کله آهن را از او داشت میگویند که علم ذراست دا این امپراطور پر فرم آموخت بعد از اینکه پیش قسم کننم کس مردم نخوردن که میار نمودند استخر ارج ملخرا از آن دریا از او داشت میگویند گفای در حصوص علو مایه سهیب گرد و خردمن در سهیت کمال استعداد ر فرات را داشت باز از اهالی نزدیکی باری رد، درین ماحظه و ملل علم را در آنها دعوت بود و از عرب نوع مال التجاره در آنها را درگرس یهل حود

در آن بازارها حربه و فروش میکرد و بعد بوطح خود را جست مینمود ایجاد علم طب و باور نسبت میدهدند میگویند که تشخیص کیاه ها را او داده و حواس مختلفه آنها را پیدا کرد و یکمیع حاصل حجزی بیلاحت سرودهای جندی ترتیب داد و چنگی ساخته جیل فشنگ و قاری میری بحوالهات آنکه وسیله آنها مردم را متخاق با خلاق حسنه نماید و صفات رذیله و بایاندیده را از آنها دور سازد صحیح المذاهه گرفتن صورت و سطح زمین سوار عراوه کشته سکه همه شش از دعا حریر کت میکرد از مساحت زیادی استیاط بود که مساح زمین از مشرق به غرب به مساحت هزار (لی) است (لی یک دهم فرسخ است) و از شمال به سوب هستند و بخیاه هزار لی و هر وققی که میحواست قرباق بجهت پروردگار نماید در مجددی میرفت موسوم به عبد نور چندی نفر از اتفاق (شتو) زمان سلطنت امیر اطیور (هوانی) سلطنت کردند یعنی تا اول خصر دهم چنانکه مذکور دارد اینم — دو احر سال شست و یکم سلطنت امیر اطیور مذکور دوره اول تاریخی چن یعنی دو هزار و شصتصد و می و هشت سال قبل از ميلاد مسیح شروع میکند و مبدأ کذارشات تاریخی خود را در باب چن از اول سلطنت این سلطان قرار میدهیم عطا بدیرا که در بیان و اساس سلطنت چن است (چن عطا بدیرا که تعلق نماید های (طنو) میکرد و من بعد شرح آن داده خواهد شد) جیل عور و سو نموده این پیشتر بخطاط ایسکه با عطا بدیرا که در بیان و اساس سلطنت چن است یعنی ماعطا بدیرا که از بی اسرائیلها گرفته شده به بی اسرائیلها کل میکشد که اس و اساس تشکیل انسان انسانی بواسطه حلقت یک مرد و یک خر زن بوده و تکمیل آنها از وقق تنه س است که از مرد چه قدرت حلق در آنده آند و نیز معتقدند که مدت زمانی این مرد وزن مردود پروردگار کشته و تپجه و اثر ان باعث ایان و سیده یعنی تمام نی نوع پسر مطابق احتمار چیز انسان افراد انسان میکنند زن و مرد کلی ماطلل و بی اصل اس و میگویند کسی که فو، حلقات و رویی داشته باید کل شناور را محالات افراد پسردار و علاوه اینکه بیو طآدم و تکمیل آن ایقاد ندارند میگویند که افراد انسان پس از اینکه حالات مختلفه پیدا کوند و از حالت سبعت و درندگی عفایمات دیگر رسیده و فادرد امروز این حالت پیدا کرده یعنی نه فقط حالت هوت و مردود است و اینکه حالت نموده و دری را که منصفه دتریخت و این مانند پیمانه و نام هال و قلبانی که تاکنون کردیم از برای اثبات این مدعی نمود

﴿ازمنه تاریخی﴾

فصل هشتم — (خلاصه تاریخ چن از حد سلطنت (حوالک تی) تا عصر ما — کسی که پیشواید ناریخ ملک را نوشته باتند مقصودش یا این است که عام کذارشات را بسون تبیین دلیل و مدلول بنویسند — و یا این است که جهت و قوه کلارشا را معنی سازد یعنی ثابت میکند که تمام وفاخر لازم و ملزم یکدیگرند — سیاست احری سخنی ها را نهاده و قابع ، الازمه قوانین جبریه میدانند و یعنی ذکر لازمه یعنی امداد کار و مقتضیات رسان مثلا میم، اهم بدانیم افراد شهر از کجا پیدا شده اند بیناً ه معادن سال حیث فاعل این هستند که تکمیل حسن خواهد بازی — و یا این است که مانند سیارة ارجحی دوایی محدوده دارد و در فرون متواتله مطیع ان فوی عیاشد — و از برای کارهای اکابر دوایی دوره مسلسل موجود است هر آنها اکثر نوع انسان قابل تکمیل است زرب و طربه تکمیلش چیز — راه پیدا گردن از اسار متعلقه مترقب و تربیت و بیناً و معادن مدرس خواهد بود یا سیر — مادری و رسالت دون اینکه پیشوایم ادعا کنیم که حل تمام این مسائل را خواهیم نمود همه سرچشکه نیم که وفاخر متفاوت با فراد بشر اگر مطیع قوانین حربیه که لاومه احرام سیادی اسب تیباشد مطیع سخنی و اویں ذکری هست که تحقیق و تأویل در این حلقه از قوه مطالعه کرد کان نیست بی نوع آن اکثر قوای احلاقیه اش و و تراوید نباشد قوای علمیه اش و و برآید هست همین هنر، یکه افراد اساس دارای حیات و ثبات است مال را هم حیث و کمالی است ولی جو نوع بشر را محبت نیست و در فرون متواتله و احتلالات همراه در سطح زمین دارایی نه عیار همادی هستند مطالعه طرحی که بجهت ناریخ و تربیت نملک چن کرده اند و نهادنی که از هر ایس هستند همین خواهیم نوشت در صور میکاری همکن نیوتن مانند نماین موارد های کوئی سانی اسب که طوفه ، های زمین ستیزی گردد

﴿حوالک تی دو هزار و شصت و بود و هشت قل از میلاد بیو﴾

قبل از اینکه ازمنه تاریخی را مطرح مدارکه یاد نمودند همین او احتلالات و مقدمات هارنی بیهوده اول اسال شهری با شمی مرگ کرد ایس ایس بیهوده و شصت و پنج و بیست و هشت ایس ساله از قدیم الایام معروف چنی ها بوده و همان ایس ایس ال تسعین (ذیئه) های فضادور شفت ساله که سالمه ایها نا سال تنه ب و یکسیم میان ایس دوائلک تی نمود ایس مدارکند و مانند فرون ایویا هی احتلال و فی تمامی ده دویم بیان ایس ایس میان ایس

فیاض پیدا نمود مقدار اعماق را پس از اهالی و شورس دولت و ائمه میران محاسبات قرار داده بی جهار عرار و بالقصد سال بعد از اینکه چیزی هاییم، مساحت اراضی تملکت خود تقبیل اعماقی احتمالی نموده مطابق عصیه مورخین چیزی مقدار ذیادی از احراز اعلت را به معنی ها بسلامیین ساخته بسته داده بودند تا حقیق (هوائیگت تی) بیکرید وجہه اختلاف بین اسب که «ورخین» و حسوس بدور از هم تاریخی چن متفق باشند ر فرض افthem که بحقیق این - اثیل مهمه مختلف بینها تکن ماسد مارا وف و آنکه این داران نمیباشد واسطه فی العمله حطا نیکه در راه دفع این دل و طبیع پیشدا میشود نمایند طن و شکی در این سامن و فاعل تاریخی پیشانه دا زید و سلطنت (هوائیگت تی) بخوبی آثار صحت در این دفعه ارجح چن پیدا شد که محلس تاریخ فویسی را هوائیگت تی) در پا عمود این محلسی هور دایر است و بعد تحریح دواں باش خواهیم نوشت سلطان مذکو، شن وزیر انتخاب نمود و تمام اهالی را مأمور برپیشگی او ساعی هنگامی نموده بی مأمور کر که ستارگان آسمان را درصد کرد و آنها مهاوی را داد که خود مدرج سازند ۱۰۰۰ دهنه حاکم ریاد احتران گردد و نهاده تقویتی نوشته و اوقات فضول را مین ساختند فیض ماطا، بود که (چن) ا مأمور ماحصل که دوره سب ساله ۱۰ تریب دهد این دوره حسب حاله مرکز است از ملت - دوره ده ناویک دوره دوازده - مجموع اینها از برای تعبین مالمائی سر که در در روش ساله پیدا میتو - دوره اول شص سالا در ته دو هزار و سیصد ۰۰۰ هسب قتل از هلاک شروع بود این سلطان بود که قواعد حساب و هندسه را بگردان سه خبر در ۱۷۰۰ ماهه بگه عززه تاریخ سایر ملل مبینه که بود چند نفر از هیئت شاهزاده چنان - آنکه این دهه سرکش ماه دو، رمین ما پاکدنه هر کت درین دور بدر افتخار، نایاب، (چن) ا مسنه بوازد - هیار و سبده سال مدانیات همین مطلب اینها ایام و بورد ۱۰۰۰ شهر امیرادا و پنهانه در تکی از این رسالت هائی که این اهده امیرور ۱۰۰۰ امداد ۱۰۰۰ ساعت شاهزاده هم شرح کنم - مس که در کوه (هنار) بود داده اسند، بکی ا در، ای هر آنکه تی) اصر هرموده دوازده ریگ که شاهزاده از ده ماه بود بـ احده ده آنکه حصولی و هایر و در، ۱۰۰۰ ساعت از روی اینها گردید هر اینها علیم و مسندی اینها نهاده - همچنان و میانی که ناگون، الات همین را مایس و میان دست - همچنان - امر امیرا از رهایه و ترمه الات همین همینه، پیش ساخته، قایل و لشیق

در راهها را بخوبی مینمودند و چوب‌های تراشیده را بترلهای و نگار میبردند بواسطه همین کشتهای بود که از سطع شطها و رودهای عبور میگردیدند او رای حرکت و سیو یعنی نقطه عربابه‌ها و چرخهای زیادی باخته اسمای نمل محترعین در گفت نام مورجن چینی سلطاست میگویند که (هوانگتی) جبال را متلاطمی کرده وارهای را مسلح نمودند از برای سهولت نهارت راه‌های مررک باخت و حدود هاگتش را وست دادند از طرف مشرق پدریاوسن کردند و از طرف شمال به تاتار قدمیم و از طرف خوب اشتبه (کانگ) این شط از برای ملک از طرف جنوب حصار خوبی نمود در این دهان بود که رواط ما بن حلق و محلوق معین و معلوم کس بنای فردی برای تهدید و مردم بجهة قرهان و تدوالت برای سلطان آمیانی (شانگتی) در آن بنای حاصه میبودند در همین اوان نمود که دامنه نهارت وست پیدا نموده و بخای همراهه احساس بولی باختند که در سرمه و فروش نگار معرفت ای مسئله جبلی معین و نند تری و ندن کشته میگویند که از خارج ملل مختلف به تیریک و تهیت (هوانگتی) میباشدند از این حاصل معلوم میشود که دو هزار و شصده و پنجاه سال قبل از میلاد در اقصی شرق مردمانی نمودند صاحبند که بسکل مخصوصی زندگی میگردند زوجه هوانگتی (لوئی اسو) علم تربیت کرم ایریشم را برخست پیامونت و پیزه‌ها تعلیم کرد که چگونه از آن ایریشم انسان بدو زند اس منصب دو جین ماندازه و رواج پیدا کرد که محترع آ... (لوئی اسو) را لزحدایان پیدا شدند او را باه روح درخت توت و گرم ایریشم ملقب ساحه الله عالم و آلبن تفواریمک در مردمان پوچید کارهای (هوانگتی) است بمهدهد و میگویند رساله های ریاد در ماب علم طب نوشته که حقی از آنها هلا موحد است از برای حفظ و حراست مصی امک برجهای و آبهای زیادی باخت و از برای توپ و تعمیم اشیاس خوبی مدارس عددده تأسیس نموده و بدین طبق اورا مقدس و بانی تملکت چین پیدا شدند دوره زندگی او صد سال طول گشید مطابق عقیده چینی ها سلطنتی مهتخر نزدیک سعادت نوار سلطنت ای سلطان ناگنور پیامده است یک مطلعی که چین امپراتوری دارایی است که مورجن چینی از برای ساخت اول سلطان گلرخنی چندین بخروع و منع گر مسلط و میگویند ای صفت آن در مهربانی پیدا شدند پی در حوالی کوه (کون لون) که چینها (مرد) میگویند در اطراف این کوه چشمی پیدا میشود موسوم به (هوانگ هو) میگویند اوصای حضر اهلی ای سر و میں پیشتر ناعن نمدن و تریت مردمان شد ولی نباید آنها ای عرضی خواهند از محنت است چه پس از قدری ناچل معلوم مشود هر

جا که بوسی امادی و نگدن است بواسطه آب ورود خانه پیدا شده و همینه تذکرل التحمن در اعتداد شطوط ورود خانه ها میشده و مائند سیر و حریفان آنها از امکنه سر تهدیده طبیعت هر کت بشنویدند ملاوه چیزیکه مطرح گفته شد میگرد این اس که دیوا خانه امپراطور های بر ریگ چن در ایالات عربی که معاور بود تجبل (خت) استقرار پید نموده بود ^{مسکی} از چو های ذکری که حالی از اهمیت نیست این اس که از بدوارانه ای رئیسی ریاض مملکت ایرانی خود لشی انتخاب کرده که اتفاق آن از اسم دلایل بخلافه در تمام السه نزد های (آری) از (ساسکرب) و فراسه و عرب این کله من ادف سدا و پروردگار اس بیش از (هوامک تی) پی سلطانی ^{مسکی} بدل از ازمه تاریخی آمده اند و با قاره باز هم تاریخی موسوم به وامک (سلطان) بودند صولی اکثبد که لق سلطان فلکی که کنایه از آیان اس بسلطان چن داده شد ولی جوں بقط پروردگار همیشه کله نزرك (جانک) املاق میشود سلطان چن "الی و بایب مناب سلطان آیان میگردد از تمام این تحقیقات همچو هموم میگردد که اهمیت نازه سلطان و سلطب میں داده شد و علام و آثاری ما و اسی دادند که سابقاً هیچ بوده دریعی که سلطاب و امورات سلطانی و از آیینات عیون داشند و رئیس مملک را مأمور از حاب پروردگار (هوامک تی) اول کسی بود که افتخار مذهبی و حکومت را فر خاط واحدی فرار داده و خود را رئیس طریق ساخت بعدها برای فرمان ترتیب داده و فرمایهای دیلی بھم قادر متعال بخود نتوان اینکه خودش ناینده آن سلطان نزرك است در سطح زمین (سلطنت چاو چاو دو همار و پانصد و بود و هف سال قبل از میلاد) در زمان سلطنت چاو چاو که جانشین و پسر (هوامک تی) بود و سلطنهش تقریباً هشتاد سال طول کشید مردم ستایش مرتب کل و پروردگار علم را فراموش کرد و جبالات صحیحه اصلیه مقوله در حضن تهملات و تشریفات مذهبی و فرمائی میماید شد علم موسیقی حدیثی که مناس این ترییات نازه بود اختیاع خودند حلماهه این اعدا ظور اکبر چه آگوده حالات اعلیه کشید ولی دست از منافع و اصلاح مملکت خویش اکسیده طرق عده بجهال هز بود و کس رودخانه ها را امر فرمود بالش هودند قانونی تحفه الیه مخدیه و فضاه تریف داد که بحسب شعوئات آنها نکار رود ای فلکون امر و زه هنور مسیول و متدائل است در در مان حلولش خست سلطنت اهانی دیوانخانه ایهار میگردند که رئیسکه موسرم اس دلک هوان ^(ه) منزع افساده که طاهر نسود مکر در زمان سلطنت ملادین عدل در ان اوای خانه

شده است این را که بستکال مختلفه نصویر میمودند لشایه سویی از برای لباس مجتهدین گشت این مادت امر و ده هنوز حق اسب بی در سینه علم افایان مذکور این را بی پنهان که تمامش با ذر دوسته شده چنان هیونوه این سلطان در دو هزار و پا هصد و هیزده سال داشت از میلاد و ارت ناس و نخست سد و چیزی که نامن و رسید او بسیج و نخست شد فاعون انتخاب بود ہی در آن زمان دسم بود که عالمابا سلاطین را پس از نار علم منصوب میمودند این سلطان جیلی بزرگ و عادل بود جه بواسطه پاک طب و طبیعت کسر او هلم غود و وزرانی معین گرد که مواظب امور مذهبی نامند و موحدات محربه را از افراد انسان غیر دهنده دلیلس معاد را بیکی نز محتمدن فوپس نمود و دیست میاه و خنکها را بیک محتجد دیگر داد چنانکه هر حانواده میل داشت که او رای فرمای ملای مخصوصی داشته باشد سلطان امر فرمود که خز حودش دیگری حق درناش و ندور و بیاف رای قادر مقال داشته باشد این نعیرافت بخوبی مداد و ابتداء سال را اول ماه بهار قرار داد مورجن چیلی میگویند این موسم بهری دفع بود او برای اول سال زیرا که تمام موحدات در این نسل هیجان و حفظی ده مطلع و مبن پیدا میکند و پنج سیاره که در برج (انیکش) فراز گرفته باهم تلاقی میکند همین دور جن میگویند در زمان سلطنت این امپراتور عاکت چیلی و سنت پیدا نمود جه او صرف شهاد به ناتار و رخنوب (کسن شیل) و از هفت هصحرایی ش رار و او هشرق مدریا میگرد (ییکو) نو و خانیین این سلطان در سال دو هزار و چهارصد و سی پنج وارث نخست گشته اول کاریکه نمود تهدب احلاق و تربیت روح رعیت بود و از برای اعلام آن عالمی مذبح هقر ساخت و از برای اعلم آواز قواعد مخصوصی درست نمود میگویند جهاد زن گرفته و از این داریع فاعون گرفته چند زن در چین مسؤول و متناول گش ہر خوبی که حواله باشند تصریح رواح اس فاعون را در چین بگرد در هر صه ووت امپریزی که اوصاع ترقی و تربیت این مملکت داشته ملاوه کمی نمتواند بجهبد (دو هتسکمو) دالسند نمود و تو دیش ری فاعون را بواسطه مساعدت و هوای بداند در سوریکه این فاعون دیگر فسوب شرک آسما حلی رواح دارد امنکه میگویند رواح این فاعون مناس است ما آس و دوایی چن ندارد بواسطه این اس که بواحدی شهادی چن ناپرداز و انسانیول در امداد بیک حد و ازی هستند ہی هر سان اسیک بزرگ زمیں پکی است اسحال بیرون که جهیب داد چین تو ف دنایع آن بواسطه فاعون تکنیز زوجات است ولی از طرف دیگر

افریط و نفریط در این عادات داشت که امیر امور اهالی در آنها و لام پیغمبر و مکالم سلطنتی
او، کلی هر امور کشید و حواجه‌های دیادی را با خود همکار و هم‌سازند و هر صوری که
همیز حواجه‌ها غالباً بجهله و تزویر پیش از اقدام سلطنتی را پدست آورده و مایه اهلاس و
اعراض نهاده و دو دمایهای شرک سلطنتی را معرض ساخته بناهایه حالت‌های
ساختان احیر که موسوم به (بخت بی) است که در سنہ دهمار و سیصد و شصت و شش
قبل از میلاد وارث نجت کشید سرمهق حونی است از برای امدادهای مدنی معاصر ده میل
سلطنت و حوكایت را و نایابه و میله داشت و مردگان را سلطنت بخورد کشید (باو)
برادر او را بیجانی و منصوب ساختند ای واهمه ول سرمهق سب در تاریخ مرد مروی
سلطان رسایی و علیاً مدعا تو عیم فیض حسن ای سبق همکار بخورد حواجه شد
و فیاسوفان خیابان این مطلب را مخصوص کنی که از برای این ریشه هام بلاصین و حمه منفع
و ملاح عرب در زمان سلطنت (باو) اذاین را بخورد کرد که بدل معرفت است و ملاوه
حمل رفتو خام چشم مسب شده بود و این آن معنی است که ملام و ارکان مهدسه
و اشیاء اند اکه کوار جین همکار بخورد کرد که بخورد (باو) دلپژرد آندره بوده
است این رسانی خوده ناسی خیمه دارد این میله دیر کمیل ده اینکه سیکی نداشت
نهادلی با وین (نهادل و نهادل) و همچوی نهادنی (نهادن و نهادن) که از نایاب
(نهادل) سب و حسب داده بخورد ده نایاب (نهادل) و (نهادل) و (نهادل) و (نهادل)
طبع این چهار نیمه (نهادل) و
فلزی کس و ده بخوده ای نایاب در نایاب دیگر نایاب (نهادل) و (نهادل) و (نهادل) و (نهادل)
او این امر ده نایاب
و نایاب ده نایاب
معنی کرده س نایاب ده نایاب
نایاب ده نایاب
ده نایاب ده نایاب ده نایاب ده نایاب ده نایاب ده نایاب ده نایاب ده نایاب ده نایاب ده نایاب
ده نایاب ده نایاب ده نایاب ده نایاب ده نایاب ده نایاب ده نایاب ده نایاب ده نایاب ده نایاب
ده نایاب ده نایاب ده نایاب ده نایاب ده نایاب ده نایاب ده نایاب ده نایاب ده نایاب ده نایاب

پهودا ر و انجیل از برای عیسویان و فرآن از برای مسلمان و فوانین (مانو) از برای هندیها سند پزروکی هستند و همان صنعت آنها اثر مخصوصی پیده نه پس مطابق آنچه که مذکور دستیم تاریخ چن را نگل ندست مانند سایر تواریخ از روی اینها و آثار خارجی امتحان کنیم یعنی فاجعه و ناگفته رساله های تاریخی خودشان متمسل میشوند و این صورت اینها و آنها را که در چن جبل محل ونوق و اعيان اسن احباب نموده ایم و ای اعتمادی داشته باشند و بدور حین چنی داریم بدون جهت و دلیل پست ربرا که حای شک و شبهه نیست که هیچ ملت مانند ملت چن آن را تاریخی کامل و مکمل نموده و این متنه اسباب صحیح نیست چرا که فارغ انسان را همیشه چیزی ها محترم و او حجه و احادیث مدعایند و موصأ از زمانیکه امپراطور (ولوک تی) بخت سلطنت نداشت که در هزار و شصده و سی و هفت سال قبل از هجره بود مجلس فریخی تشکیل داد که اجر ۱۰ آن تمام از علمای عتاد و متین بودند و مناسن و شئونات اینها نامائمه و دامنه بودند حق این را نداشت که پس از چندی خدمت اینها را معزول نمایند بیطری و بیفرضی این دور حین بواسطه حلول کیری بعضی انسان چنها که از طرف دولت مرسید بدرجه کمال رسیده بود موصأ بواسطه انتقام این عاقلاه که بعد مشروعا ذکر خواهیم نمود چنی در فصلی که از وصان و جنکو گلی ساختن حاله یعنی مدارکه میگنیم رساله های هیئتی که از برای شرح اوصان همکی چند شهریزند چنین است و اماق بدویمت سال قبل از هجره میگردند راهداره صحیح و متنی است که اهدأ فرقی ما «حال هدایت و نیوی رصد حجه های ما مدارد «علاوه در هر سه بزرگی و در بروز اوصان و سورت حجیمه راهنم کاستند اگرچه جهالات چنی ها را که اینچه به طبقی است «انه سدیم اما در همان آنچه که راحم را انسان ایش تمام اهلالات و حدیث و کربلها و حرمیها و بدھنی هایی که رنی امام شاق می هناد تمام را یعنی مینگاشند او برای آنات این «مدعا حلاحته ز کتاب شیخان سه (کتابیک)» را دیلام معاور خواهیم داشت (در سه صد و بود قبیل از هجره در اویت «ان هو اجلی حسکی نمود چنان که ایهای (برود) (ایل) مکانی چو و ایهی «در سه هزار و بی هشتاد و سی و ده آنچه که نویل نایران را در «کتابیک» (طهیه ایل) مطلع می شود در سه هزار و بی هشتاد و بی هزار و پانزده آنچه (دلاور پاد) چبل و هشت هفده مجاہه ای همچو اور روزه تلاذیتی شمسد در سنه صد و بیست و چهار فریان لرده از طرف شرق همچو این دهاد شد در سنه صد و پانزده بیکه در بیانه بخشم گرفته ای ایشان در پیکی از هر سه زیارتی و پیله هایی دو شیخی مانند دایه تهم مرجع از آنها - اصلی شد در سال صد و سی - چهار در ماه شیم سیم دی پیش از سه و مخصوصات داشتند

کلی خارج نمود در سال صد و سی و شصت از اول یا تویر تا آخر قاجارستان باز نمی‌شد در سنه صد و سی و هفت در ماه پنجم در مشرق رود کیانک ریین لرزه هوید کشت در سنه صد و چهل و سه ک در ماه اول سال برف عطیمی یافته که عمق آن در پیلاق هر یک سه پا بیشتر (از برای اینکه جواب ابرادهای عضی مردمانی که جبلی اشکال در حسوسات آریخ چن میگشند کامات میتوپو آمپورا را (از علمای مطلع و سایر فرائمه اس) در چن ذیلاً مذکارم) محضرا میتوانم پکویم که سنه اثمه های چنی ها ثالث، تاریخی سایر ملل ترجیح دارد و برآن احسانه های قدیم که تمام شیر از اغراق اس در آن میانه ها دیده نمیشود تأمین این میانه های هماید خوبی عمل و ثوف میاند زیرا که بجهة علم عبود آن رصد های زیادی گردیده و اینها آثار زیادی بجهت آن در دست دارند از اینجا معلوم مشود که مور چن نجه را که بکار مأمور و بی اصل بوده چه در مسدهای هیئت و اینها و آثار آن را نخواهی دلیل در رکه داشت اس نهان این میانه های چنی نامناؤه اهمیت دارد که در سده آن علاما و دانشمندان مذکون شدند او این علم را و عالات و گذارشات که در آن نزدیک اتفاق افتاده مدرس از نفع و دست نصت میانه را که در آن او از هر عهد میگذرد و ایندای آن از دو هزار و شصده و سی و سه سال قبل از میلاد است نهی کند و معین حوى از رای پیدا کردن تاریخ از منه و اعصر مدیمه است ملاوه گفت «مرفه» الاناب ملاطفین نا وجود مطالعی که در آن فرو آنکه سده ر کی تجواده از پیش حود چهاری باز حسنه نماید و رسالت های سره الزمان که دور سلطنت امیر طورها را از چهل هزار سال پیش از آن تاکنون بطور نیکوئی نموده امامزادی حوى بجهت مور چن «مجموعه بن میباشد و این این میانه ها از ادبیات و مانتیفات جبلی ترجیح و میتوان قلمداد شده و چه هرچیز گذشت را در علم نادرزه ای سه نسخه ده مطول زمان یعنی ده دوره هیجده میله قرن آن ترجیح بخوده اند در صورتیکه من سه نسخه ای از این میانه های مطالعه ای ممکن مدرس دهیار و دندان این سه نسخه میگزند خلاصه این که مارش چن جامعه مادر سیمینهان تاریخی میباشد بخوبیکه اراد هیچ تاریخ داشت و آن وارد پیاده

(میانه های مجموعه دو هزار و شصده و سی و سه سال زمینه دار)

پنجم سال کیا چن عربه بجهم

تاریخیکه را که مذکور داشتم از ایندای ساده (ناد) شروع شدند شمر شیخ آن از صد و سه نسخه ای این این ایندواس و این این ایندواس که در حسوسات نه ول از هر داده ایت و از

امین‌الامرا بیک در حضور حسارت طلبان آن داشته و از نبول کردن و اعجاب نمودن پلکزار علی
عالی ماسواد برای چهار حکمرانی و ولی‌عهدی (شولنگ) بیکوبد بواسطه حالت و طبیعت
پیش که داشته خنواره او کمال راحتی و آسایش را داشتند و ما بین صاحب منصبان نظامی او
قطع و ترتیبی بوده که هیچیک از حد خود تغییر نموده و در تمام ایلات و ملاصد و اتحادو
اعماق بزرگی ما بین اهالی و عایامی بود و انتخابی که همینه مرانگ افعال و ذیله و زشت
مشتملند بواسطه قوانین حرب این سلطان تغییر حل بداعضد، این ترتیبات معن ایش که صلح و
صلاح در تمام نقاط و امکانه جیش عویضاً اگر از همین طریق نامه معلوم می‌شود که امیر اطهور
از برای رصد گرد سارمه‌ها و پیدا کردن قوانین حوت که آن احرام و تطییق نمودن امورات
الاسانی ناسیم و حرک اینها بآن از زحمت کشید و حیث این گشتها این بود که ملل
از زمان جبالات عالی تو و بهتر از جبالات مندامان امروز می‌بود، این می‌که روابط
زیادی می‌باش که و کران دیگر نصور می‌نمودند و سپس امر باخواه دو وزیر یک موسوم «(هی)
و (هو) بودند همچویل به پیدا کردن اصول فواید حرک سیارات مخصوصاً ماد و حورسید
شدند باانکه عدد تمام حرکات مختاره آن کوک در دست ماسدراز این رو از منه و حصول راهبردم
حرب بنی‌اسنانه جهار وزیر بیکوک عالم می‌بیش بودند بیهدا، حمه مختلف فرستاده شده ادار برای اینک
طول روز و صبح کوکسر می‌باشند بیک از سهمیه‌ها که ای مدکور (زده) فرستاده سلطان، می‌دانم
از تعامل سوارور پیدا سدن نموده (مانو) معلوم می‌دو. که در وسط بهاریم و از مانندی
روزها و پیشاندن صفاوه (هو) معلوم می‌شود که در وسط ستام و پیش از مادل س و روز
و پیدا شدن ستاره (سو) معلوم می‌شود که در وسط زمستانم دویک انسان در حضور رصد هایی که در
صفاره (مانو) معلوم می‌شود که در وسط زمستانم دویک انسان در حضور رصد هایی که در
جیش کرده اند از بولی اینها حرکات کوک و سوک و صعن و نهاده ای زمان بزدور عاب فکر
می‌کند می‌ماند که چقدر گلار متکبه است که در زده دریا (صادف) بخواهی و می‌بینند اینها
جیش ها سالی شمسی را بیدانموده ته و مال را بینها ر مصلح شیم یه ده بیرون از دوازده
ماه کرده اند هیال در سالی مه مدکور چیزی سلطور است (امیر اطهور) در وزیر روانه
دوسم یا (هی) و (هو) اوده و در ماست محلن هیچی و مدهی و اداسه اند حواس است، دیشان
اخبار داشت در حضور می‌دانمی سیمی سیمی و می‌بینم و می‌بینم و می‌بینم و می‌بینم
نهش غوری، بخانمده جرا که پس از همین از و، و اصول حرکتی و از اند فوجی و فوجی

بکارهای خودش و سپدی نماد و از این فرار نظم بزرگی در کارهای مملکتی پیدا حواهد شد) کیل که در علم هیئت وزن‌چیز بدطولاً داشت بجز احوال ذهن را متطور میدارد (از روی فصول اربعه نمیتوانیم زمان سلطنت (یا او) را پیدا کنیم و نزد منی توایم کوچ در چه سالی این فوابین را پیدا نموده ولی همین‌در می‌دانم که نعادل ش و دروز و اختلاف آن تعبیش نسبت بجهاد برج مذکور تاکه اندازه بواسطه او شده است و از دوی محین‌فون میهمیم که (یا او) دو مزارو مصالح یا دو هنر از ودوبست سال قبل از عیمی ساخته کرده است ما پندتر از این از مطالعه هیئت چیزی ها سخن نبرایم چه آنچه راجع بهیث چیزی هم اس تعلق به هیئت دانشی دانسته بکرد) — رسی که هیک از نویسندهای این است پیشکویید (یا او) در سال پنجاه و ساهانش روزی بمناسبت سیوسی و فهاده اتفاقاً اینکه در اینجا همانند مطالع ذهن را بصورت نظم آورد و بخراست (ما بن اشخاصی که ناگفتوں معاطب گردید و اسباب هدایت و راهنمایی حلق شده هیچ‌کدام را نتویزده اند هر کس که هر ف بحال تو پیدا نمود معرفت بحال هیچ‌چیز پیدا نموده بخلاف اینکه ما پیدا نمی‌شون امپاطورمان رها رکنیم) (توئنک چی) د. کتاب (ایرانی کیس) میکوید در عمار سال پیر مردی که بر حسب اتفاق در جوانی که (ما او) ور میکرد میکند شنه مصائبین ذهن را بصورت شعر میخواند و کاهکاهی چوبیش را نزدین میزد (مینکه افتاب از حرف مشرق طلوع میکند من شروع میکنم مکار کردن و همین که عروض میکند از برای راحب کوش هم‌هم هایشوم وقتی که انشه میتونم از آب چا رفع عطش میکنم زمانیکه گرسنه میشم از کندوه که در مزارع خود کاشته ام مد جویع میکنم حق مدارد که امیر اعلوی ایندر که ها پیش‌دازد) این اشاره راحی الامکان نسب الاصولی ترجمه کرد، این ناچه و تصویر خدمه و مطالع حکمتی آن در سه هموم و اندیشه بسودا امیر اطهار و مادرور علی میوه القلوب در عیوب بود چه همیشه سر گشی بالا و الا و میلک میگرد و این ایجاب نهران و همایی پیوی و اینام آنکه پیدا می‌نمود خالبا و رده زمات این بود (میادا می‌نمیزد رعایت این سرمهایان بجهه اگر کسی خدمات سرمایکه بوسطه هفهاب عن حواهد بزید و صفا را بهم می‌گویند راشد و یا منکه دو پلکه و زمانه هم از اینکه اینند بر اینهاده نهاده و همچو وی ایشان به ملوک گردشی رفته بود این مردی او همچو سه هر دهم فریده از ایند از اینهاده و همچو سه هجده که روز بزور و عمر و در اینهاده بیرون اید و اندیش را از ها کرد اینکه اینهاده وی

آرزو های شما سودم ربرا اگر کسی صاحب دولت ریادی باشد لام اهیمات دیادی او برای
حفظ مالش لازم درد بخی ناید همیشه او فلت هر چن جود و اصرف و قمع مخاطراتی کنند که در
موانع آهول و تروت از برای رسال پیدا نمیشود و هر کاه کسی دارای زندگانی طویل نباشد
همیشه او فلت را بد نافسی لوامة خودش در ردو خورد نمایند تا اینکه دو چار حرابم و حبابت
مگردد پس من در حواب کعب داشتم اولاد زیاد و تسلیم آرد، پس حکدام یک حرفی از
افتخار خود را از برای ظل تسلیمه روکی امس بده آوردن دولت و داد آن هنرا بهرس
لطفی است که در رای الناس پید مسدود هر آئنه اگر امورات عالم را از روی عمل و عدل
و داد پیش برند دیگر احتمالی در امورات عالم پیدا نمیشود و اگر بر حسب اتفاق بواسطه
جهیز موافق شد که بود و داد و هشیز کردن نمک ساخت شخص حاکم گوشة احتجاب میکند
و اه مات در را اصرف اکمل سلامتی میکند و اینست حجی مدارد که انسان
مکونه بدر عذر و راضی شود) یعنی از مسائل که در امورات مبنای چن جعلی اسباب
حرب اینست اینست که نا از و مذکوره نج و نجف همک از قبیل بود تمام سلاطین سابق
الذکر بخصوصاً از برای سلطنت اهاب مده اند و این فاعون انجاب از برای هر کسی بود الا
از برای پسر از شد سلطانی یعنی از مطالعی که (یافو) در کتاب ردلک تاریخ حین مذکور داشته
این است — یعنی از برای سلطنت و حکمرانی بر سردم کسی را پیدا نمود که مطالعی پیشرفت
و در کار سلطنت نماید اگر همچو کسی پیدا نمود فرام سلطنت را بده او سواهم داد یعنی
از اشخاصی که مرد اند بوده همچو (ناکنونی) اظهار داشت که پسر خود امراه او که
موضع اینست (ناکنونی حاو) بواسطه هوش و فراستش سرا او سلطنت اس (یافو)
در حواب کرد. ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ریوا که شخص سلطان یعنی صدیق و صادق القول ناسد
و حال اینکه این مطلب عزوم است و علاوه بر این همینکه عمل عجایده دارد با
این محل چلو، سراوار عالم حواهد شد ناد سلطان اظهار نموده که نماید شخص کافی و واقع
را از برای دهن و حق امورات انجاب کرد یعنی از ورادر حواب گشت (هوانکسو) در
رتفق هنچه این عجایده همی دار سلطان در حواب کعب شها از اینکه پسر ذرا که
(هوانکنو) برازد بود که سو، یعنی که بخواهد کاری را محروم دارد محرومی این شخص نمود
نماید همچو، همیشه همچو و اینکه کلمه و ساعی اکبر است ولی این تفصیل از
روایی آن و همچو و همیشه حد نسبت داشت هم مذکور نماید در چن کار مشکلی بوده

و عاقبت حواب سلطان لا خل مائده پسر حود پراطour بواسطه رأى يدرش سلطانت فیول
تشد چرا که مطابق هکون عدال حامع صفاتی که ماید سلطان بشه بود بعی صادق الفول
نیپرد و ملاومه میل هزاع و جمال داشت در من عبارت تلویح چن اکر ملاحظه شود مطال
(یا او) واخته بر تو و همتر از آن بسی پسید که ما اینها داشتیم مثلا همینقدر نوشته ایش کی
بی قوام مطابق رمان راهرود اکر همچو کسی پیدا شده باو گار دار این عبارت مهم بخوبی
تصور نمود که مقصود سلطان پیدا کرد وزیر طالی بوده چه اکر مقصو انتخاب وزیری بوده
وزرا اما رای این کار معنی پرسش داشتند در ویا سلطنت همان امیراطور بوده که
طبقیان عظیمی هویه گشت بی دو سال تصرف و یک سال است (یا او) که تقریباً دو هزار و
دویست و شصت و هفت سال از میلاد مسعود امیر طهر (یا او) مدار سلطنت طولی
حود را حمل صعب و محیب دیده خیر بکه بخی تو ایست تحمل بر ساده ای ایکه لهه نازدیک
بوزرا همک اینها را داشت که همان سال سه که مسلط بسی کم اکر مایه شما کبو پیدا
بی شود که قابل سلطنت بشد - هر آنها او را ویث شک و ایح مسکنم تمام و در را در حواب
کفتد - که (پیر چن) آنرا چه می سه و هور ب مکره و از حادثه بی نام و لذتی است
سزاوار این هفتم بی اشد نیز ادایور ت حیر - که ای من اورا میششم شهاده در این مات
جه جهال میکنید اینها و اشرافی کاره ایجا بوده اینها درستندکه (پیر چن) اگر چه پیمر
یک سحر ایسی ایس که هکای بی سو و و و کمال ایس و اکر چه مادوی داده شرور که ما و
حبلی صدهه رساده و رانوش (ساده) دارای کردیاد است اکن بودش از مکالیک که
نه سب پیش و مادرش دایته سر ه پیش و همیشه طال صاح و صلاح زده همین (پیر چن)
رفتارهای احلام و عادمه حاره ادم حود را هدیه بمو را هر اطور در حواره که میل دارم نه سر
دختر خود می دارم من ای در ای
آنها را ویث می باید که مدد که ده دخترس و ای
هر دوئی اینها ایس فرمود که اطاعت - من حود را ای
شود که قلوب پند و کریش ه مرل و بیدارل و در جویی ای بوده شد بکه پراصریر در رجله
ملک - هر چی دو این مات بخودید و همکار عمارت بی همیم دی ای رخمت شاکب ای ای
بوده ملکه ای
اعتراف کاره و سو طایر مایل ای ای

سـ حـتـهـ (اـکـرـ چـحـیـ مـورـجـیـ هـکـوـمـهـ (چـ) اـنـدـلـ هـوـالـکـ تـقـیـ بـودـهـ) مـعـلـومـ مـیدـوـدـ کـهـ اـمـرـاطـورـ هـایـ جـایـ عـلـمـ هـلاـحتـ ،ـ جـبـلـ مـحـترـمـ مـیدـاـسـانـدـ ،ـ اـیـ اـحـتـراـمـ بـانـدـ اـزـهـ اـهـمـ دـارـدـ کـهـ اـزـ سـهـ چـهـاـ هـنـ وـسـالـ قـبـلـ تـاـ کـوـنـ ،ـ مـرـفـضـلـبـهـارـ مـپـرـاطـورـ دـاشـتـ .ـ وـدـ چـندـ حـطـیـ دـرـ جـملـ زـرـاعـتـ مـبـکـدـ نـزـ خـصـولـ آـبـ شـرـحـ آـنـ مـهـصـلـاـ حـواـهـیـ .ـ اـمـرـاطـورـ (یـاؤـ) مـرـشـقـ اـرـ بـهـیـ سـبـرـ سـلـاسـیـنـ بـودـ خـصـوـسـاـ درـ خـصـوـسـ آـنـکـهـ حـقـیـقـتـ وـ دـلـیـلـ یـذـکـوـنـهـ بـدـ دـرـ مـقـرـ سـلـعـتـ نـفـوـدـ نـبـدـ چـهـ کـهـ اـنـ پـیـغـمـبـرـ .ـ بـ روـنـیـ عـمـارـشـ لـوـحـ فـرـارـ دـادـهـ بـودـدـ اـنـ رـأـیـ اـیـنـکـهـ حـیـیـ هـاـ اـکـرـ رـأـیـ عـسـمـیـ اـنـ .ـ بـ مـوـرـتـ مـلـکـ دـارـدـ شـکـارـ دـهـ هـنـ اـیـشـهـ اـکـرـ عـبـ وـ هـدـ زـیـ دـ نـسـمـ کـارـدـ هـلـاـ خـلـهـ بـهـ .ـ بـدـ بـعـدـ سـرـ آـنـ لـوـحـ شـکـارـ دـهـ هـرـ چـهـوـیـ لـوـحـ طـلـیـ بـرـ نـوـرـ دـدـهـ بـودـ رـبـیـیـ نـنـکـهـ شـخـصـ کـهـ تـنـهـ سـبـالـ وـ دـ رـامـ بـوـیـ بـوـاسـطـهـ اـنـ طـبـیـعـ مـرـطـوـرـ رـحـمـتـ هـنـبـدـ هـرـ طـاوـرـ پـسـ اـوـدـکـهـ حـمـرـ مـیـاتـ مـسـعـوـرـاتـ شـخـصـ اـکـارـدـهـ رـامـ طـلـیـمـدـ دـ اوـ بـلـیـ عـدـلـ کـتـرـیـ وـ تـقـلـیـمـ دـوـاـ اـمـلـاـعـاتـ اـنـ شـخـصـ رـاـ عـنـیـسـ مـیـشـمـرـدـ دـرـ تـصـوـرـ تـنـهـ سـهـ کـهـ بـیـکـیـ اـنـ تـصـوـرـوـاتـ سـلـیـ وـنـیـکـجـیـیـ اـسـ کـهـ درـ روـیـ پـارـدـهـ اـرـیـشـیـ کـشـمـدـ شـدـهـ وـ اـخـالـ دـرـ کـنـانـهـ سـاطـعـ بـهـ بـیـسـ اـسـ صـدـوـ .ـ بـخـلـ مـرـبـوـرـ رـاـ کـشـمـدـهـ اـمـ وـ اـنـ تـصـوـرـ مـعـلـومـ مـنـشـوـدـ چـهـ اـدـارـهـ بـنـرـلـهـ مـحـتـزـیـ دـرـ چـیـ بـودـ کـهـ آـکـوـرـشـ دـوـ مـصـحـاتـ هـفـرـ هـمـلـ سـاـبـرـ اـدـاـوـاتـ حـالـیـ اـنـ غـایـدـهـ بـدـ دـ رـارـجـ مـاهـ مـهـمـ چـیـ مـلـاحـظـهـ مـیـشـوـدـ (ـ اـحـدـاـطـ وـ مـهـرـمـانـیـ وـ هـوـشـمـدـیـ وـ مـلـاـیـمـتـ دـ وـ قـارـ (ـ چـ))ـ سـرـجـهـ کـالـهـ ،ـ سـبـدـهـ بـودـ وـ خـصـوـسـاـ بـوـاسـطـهـ نـخـابـ وـ هـوـشـمـدـیـ وـ مـلـاـیـمـتـ دـ وـ قـارـ (ـ چـ))ـ سـرـجـهـ کـالـهـ ،ـ سـبـدـهـ بـودـ وـ خـصـوـسـاـ بـوـاسـطـهـ نـخـابـ وـ هـوـشـمـدـیـ کـهـ دـاشـتـ سـاـبـرـ هـرـ هـلـیـتـ بـلـامـتـ حـلـوـهـنـوـدـ چـوـسـ اـمـرـاـصـرـاـیـنـ صـعـاتـ مـلـکـوـلـیـرـاـ اـوـ اـوـشـاـهـدـهـ نـوـدـاـوـرـ دـ رـاحـ وـ تـنـجـبـ تـبـهـرـهـ اـمـتـ دـتـ)ـ وـ هـرـ دـوـ هـمـیـنـ کـمـاـ هـلـاـ حـمـهـ مـیـسـوـدـ کـهـ شـخـصـ شـخـصـ (ـ چـ)ـ هـؤـسـ پـنـجـ قـلـوـنـ گـسـ کـهـ هـیـسـ نـاـمـ وـ دـلـاحـ بـودـ وـ آـنـ بـنـجـ طـلـورـ عـارـتـسـ اـزـ تـکـالـبـوـ کـهـ پـدرـ ،ـ پـ.ـ سـاـبـلـانـ ،ـ عـتـ دـرـ ،ـ دـمـ مـنـبـرـ ،ـ وـ بـرـ وـ دـوـسـتـانـ دـاشـتـ بـیـکـهـ کـهـ سـاـوـدـهـ سـرـ مـلـشـاـ اـیـمـاـتـ رـهـنـهـ .ـ بـرـادرـ کـهـ جـبـلـ کـهـ هـصـرـیـ بـرـدـ چـیـوـهـ هـاـ اـسـ مـاعـثـ شـدـهـ اـسـ کـهـ اـیـنـ بـرـادـ دـ طـرفـ ،ـ بـهـ ،ـ سـرـدـ ،ـ لـهـ مـلـ سـاـبـرـ بـرـادـ بـهـ سـادـ اـحـلـاـرـ وـ آـدـاـبـ وـ رـسـوـبـاتـ بـهـدـ گـرـدـ ،ـ اـسـ حـکـمـیـ چـیـ وـ حـسـنـ عـتـمـدـهـ (ـ دـهـ هـلـهـ)ـ عـادـتـ قـارـدـ کـهـ هـمـیـتـ پـنـدـهـاـمـیـکـ دـبـهـنـهـ .ـ عـدـدـ هـاـ .ـ اـسـ بـهـ چـکـ :ـ هـرـ اـرـرـ ،ـ یـاؤـ)ـ وـ دـوـ جـلـشـیـنـ وـ وـارـشـیـنـ (ـ چـ وـ ۱ـوـ)ـ بـوـمـیـنـ .ـ سـبـ مـهـتـرـهـ هـبـهـدـهـایـ اـهـاـ جـبـلـ مـوـثـکـدـ بـخـوـبـیـکـ .ـ بـرـادـیـ

درسته دو هزار و دویس و هشتاد و پنج قبل از میلاد

چن شریک سلطنه میگردد

دو سنه دوهزار و دویس و هشتاد و پنج (چن) شریک تاج و تخت کش قبلاً از آنکه (پائو) (چن) را بسلطنه و حکمرانی منسوب سازد او را بمحکم امتحان نزد وحوم خانه از امتحان حوب در آمد روزی سلطان (چن) را طلبیده (گفت زربک بهاید هر یا سال است که در اعمال و افعال شها غور دمی همکرم جز حون و کعبات چیز دیگری در شها ندیدم اینها فاقد کعبات شها را منظور دارم و شهارا مصوب محکمرانی و سلطنه نایم) (چن) در حواب گفت که من لحظه ایک در پربر کاری و درستی هر چه عالی نرسیده ام نمی توانم از عهدت این گهر بزرگ بر آیم و فیول ولبعده شها را مکنم در حکایت (شوکبک) زخهایها که (چن) کسبه و کارهای واکه در اووقت سلطنتش کرده تمام رامسطور داشته اند در هاه دویم سلطنتش بواعی شرقی مملکت خود را آردش نمود — در هین اولین مقیس از همه که عیالت از ساطات و روز و ماه باشد معین ساحت و تصرف فیادی در هنین نمود جنابکه امر و زمه همان تکلیف مانده از روی فواعد هین نویم امت حکایت تعادل شب و روز پهلو و ماه در ماه دویم سال باشد و تعادل شب و روز پائیز در ماه هشتم سال باشد و اختلاف تابستانی در ماه پنجم سال باشد و اختلاف شب و روز زمستان دو ماه پاییز دهم بی از کارهای دیگری حکایت شخص شجاع (چن) شکرده این بود که آهنگ مقامات هویتی دامنظام نمود و مقیاس ت واقع ای و رازوها نیکه دوام حکایت بختله اختلاف پیدا می نموده تماً را تحد الشکل والجنس ساحت از کارهای امپراطور معلوم میشود که، وجود اینکه قبل از پهل شدن بسلطنه یک رازی بعنی بعض نموده معهداً تو صبح سپاس و حکومی اطلاع خوبی داشته، حال ایک بجهه ماله بش نست که اینکوه تربیت را ماهها فیول کرده ایم اند از اینکه از رای پنج قانون مذکور تشریفات بصری قرار داد و از رای الای و ادوات سرمشی معین ساحت ام اطلاع و معنی از هر حدود مراجعت حکایت و بعد پنواحی خوب و شرق و عربی تلاک خود حرک نمود و همان بیرونی که در بواعی شرق داده در این هواهی بیرونی پس فاینکه امورات یکی را همچشم ساخت بخر سلطنت مراجعت نمود از ای تاریخ پیغمد فرار عاده در هر بخشی یک دوچه بمنملک خود عالم شود، سلامه این دست نشاند، هر چهار سالی یک دهاده بدان او می آمدند و هدایا و یهیه کشیدهای خود را تقدیم

پیشگاه سلطنت می تحوید و ملاوه حساب کفر های خود را میدادید پس از آن بر حسب امر دولت کفخار و رفشار آمبار را مامتحان درآورد و آنها را که قاتل رأفت ملوکانه بوده توازش میکردند و از همه فیل عطیه ماست خرابه و بسیار و غیره آنها سر جنگ میسد حالaxe رجال تملکت که به علو وارهای شکونات چون حسد میبردند سبب اعتراضات تملکت شدند و پسر یافتو ما رحال کمال همواری را داشتند بدین طایفه چون تمام آنها را نیز ملک نمود و تملکت را از شر آنها مستحصلص ساختند همین امیراطور او بوای سپرس مردمان محروم و عاصی قوانین جندی وضع نمود و کامبک ذر بار سیاست عرفقلاد نو بلند میشدند و کسانیکه حطاها را جزوی میکردند در محکمه متعلق نیمه میشدند و در مدارس شاگرد ها را با چوب حیوان میکردند و باون دیگری که وسیع عود ایش بود که بوباهه بول را در عرصه کسانی که هصر دو ارتکاب افعال رشت بودند و ملاوه بروز و تعدد کار خود را پیش میبردند سخت مورد سیاست میشده مطلق همین ترقیتی صنعت مذکور شد میراطور در احراری هوانین خود کمال مواطن را داشت مع دالک به اصحابان معاذر من کرده بود که در موقع احراری سیاست حق الامکان رعایت محروم را حفظ کند و منظر شست و دلسویی ندیشان کله کمک تملکت خود را یدوازده سبب قسم نمود که من قسم از آرا حقو (ایال یا حزیره) میگفتند و از برای شناخت آن دوازده ناجبه دوارده علامت در روی دوازده کوه حص عود و محاری ریادی از بری جریان آنها حضر کرد امراطور درس سد و هیجده سالی دهیا و داع آن چون دوره سلطنت او عاماً صرف اصلاح امورات ملته و دوستی بود ملک سه ساله تمام عزاداری او را میگردند این عادت تا امروز امتداد پیدا کرده است چنانکه اطهال نسله ای از برای والدین خود سه سال عزاداری میگذند، در اوقات عزاداری امراطور در این مصیبت شرکت میگذند روز اول ماه اول هزار بیمی دو هزار و دویست و پنجاه و پیشتر ساله هیل از میلاد در اطاق که معروف ناطق احمد بود چن وارد نوح و نوح کشتن آنی در ای اطاق بود که تمام آن مرصع خواهی شد بوساطه لوله مسخر کی جواهر از املاحته میگردند چن پیویس ملاحته ای ایس ایجه را که راجع بود بهت ساره نیاماما را پیدا کرده سلطنتی مطلع داشت طولی نگذشته که هر رانی بر رنگ از برای قادر متعال نگرد و شریعتی را که از برای شش دوح محترم جمال و شمنوت و ساری محروم میگردند نهیں امیراطور در زمان سلطنت

حکام دوازده ایات مملکتش را که موسوم به مو (جوپا، باشیان) بر "واسع و مطلب
ذبیل و ابدیتیان اظهار داشت (آکنون هم) چیز در حملت، ... و در قبیل هدایه و
اطمینه و غیره کاریکه ناید نگیرد این اسب که او وقت خود را امر شد را بازرسیدگی بحال مندم
عقل آنکه باید ما گماشیک از راه دور بسیند ما کمال این ایس سلوانه شفاید و بمحضی را
که پا فردیگی دویست که بده ایه ثی ر که صاحب خصلت و گاهانه ترقی بادهند و مردمان
نیک هستند همه بادهانه ناشهد ... ما آکسانیکه احلا ایان علیست "هیئت ندیمه شه
باشند از آنها اکر بدن و تیوه و فساد دلاید و سبیار خارج ۱۱ ۳۵۰ هجری
حوالهند آورد)

هر سه سالی بکسریه آن ره، ایه مع، بتوکم، شه یون ۱ صربه سهم
استند اوش متعدد را، پاس، همگرد و ایشخیص جنس سلوک ۱
بر جبهه داد
میساحت در سال رنجم سلطانی امر ترمود گردید شه گی آفرین
و توافر را که، سه، (در بو میان) و، سورا در داران ما در ۱
بر آه آنکه
آن رفاقت داریان هنر اس هم مرد، سر راه ششم صاحبان از رایی، ... پاس، شه و سوم
پیش بود حرکت هم، (بو هارت و چوار یعنی ایل چین) اسب شه در ۱ ایل طورهای
ساخن بجهت قادر متعال مرغافی میسودد، چه دران او هشت مسوار بسید و ایل در هنک سنا
اشده بود)، د همان اهل بود که حست بجهوی مردمان ما که افت و درایب راه کرد؛ بر ذ
مور جن ج گویند همین سال بود که تأییس مدرسه دولی بود از روی اکاراک امپاری
و، جبل در انداخا عام موسيقی و ایشان و اشریعت ملی و رقص و لغز اداری ... پاس که د
حلامه انکه چن از رایی آن علم درسی حملی ره، کیک د و بر راه دران ایل
نشریه ای همی د دامن امیر اطوار چنانکه مذکور (اعتنم، هست ریاد) ایل
نمود بجزی همی صحیه، سکونت های و حسنه و ایه هایی همی د همی د، پاس ۱۹۶
سباههای قدره هر داد مثلا دهن، او چن د همی د راه، ۱۹۶۲۰ د، د
صورت آثار ای اهل دانع، بگردند و بجهس وظف پسر، ما نایخانه ایل یه ۱۷ که پنه
را جهی دیما تقدار ای ای ای خمود که واجه ریاد، ... ایل ۱۷۱۰ هجری
بر داشته شد، سه، دیمیه، دان، ... تبار هصر مالک، ... در او ۱۷۱۰، حواله سر راه
پیدا مدد بخای ای، ایها، با آنکه بجهس و چه خوش، ... ده می ده

قانون سپاهت آن باندازه حوب است که امروز هم هزار و تیوه عمل مبکتند قبل از اینکه جن
باقلم سلطنت رسید پسی دو او فلسفیک وزیر اول باشند و حوب میشد از برای دفع خسارهای که
از طبقه آب بظهوه رسیده بود و نیز از برای درست گودن مجادی آبها شخص جوانی را اخراج
گرده موسمه بیو این جوان شخصاً دارالی مرتبه و شانس نبود لکن مبکتند که مانند خود
جن از نسل هوانکی است هنین جوان بود که باکمال مهارت جلوگیری از آبها نمود و بخاری
که از برای اینها ساخته است هنوز مورد تحسین است در سه دو هزار و دویست و هفتاد و هشت
قبل از میلاد که خربقا زمانی است که از طوفان بوج هم سبقت دارد کارهای بتوانند خود
بمحض همین کارهای بزرگ دلیل فاطحی از برای تسلط انسان ر طبیع بود مملکت جین
از خبر عظیم استخلاص یافت پسی از طبقه سالیانه که از دو رود بزرگ اتمالکت هویدا
میکشت اگرچه طغیانهای دیگر هنوز آنرا میگذرد اگر کاری بملکت ندارد در رسالت شوکنگ مطالب
ذهل مسطور است که تمام از مملکات بمحض بیشود

(وقتیکه سلطان و وزیر جلوگیری از مشکلات مملکت میباشد امورات مملکتی منظم خواهد
شد و ظاهره کمی رهایا صراط پوهیز کاری را بیدارخواهند کرد امراض دور حواب گفت که
اینها راست است این قبیل مطالب عالی را نماید صحی و مسطور داشت هرایه اگر تو این احوالی
آن مطالب را بگنجو مردمان عامل را کندازیم در صحراها وزمین های بایر قاس شوند و اسباب
انداد مصالح مختلفه گردیم و ملال عالم را مورد توجه خود سازیم و دالتش و بخش خود را در جنوب
دالتش و بخش دیگری میمایل سازیم و گسانیز که وسیله و سعیم و حال آنکه ندارد مورد نی احتیاطی
لسازیم و هفر او بدیگران از دست ندهم اوقات دیگر بعضی در نظم و نظام مملکت خواهد بود زیرا
که تمام این مصالح چیزهایی است که امیر اطوار بزرگ ما پائو پسندیده و بجزی داشته است) بود در جواب
کمی یقیناً کمی که مطلع این تواین باشد کمال سعادت و حوش بحق را بیندا خواهد نمود و آن کسیکه
منکر آن شود بدیگر رودکار خواهد شد و حقیقت او مانند حقیقت سایه و انکشاف صدا
خواهد بود) کلات مذکوره جعلی مایه تحسین است مخصوصاً وقتیکه از دهان و قریبی بیرون اید
انجده را که وزیر دیگر موسمه (بی) میگوید این کمتر فاعل بخیز نیست (السان را بد همیشه مواظب
حال خود را شد از خوده است نور زد نگذارید که فواین و عادات مملکتی را تغیر دهند و خود را امر
کرم هم و لیم لسازید و اعضا های عیش شروعه ن در مذهب و وقیعه که مردمان عاقل امر و فرمایش
میباشد از انجده که گفته اید سرمه میسید و همیشه سی کنید در تبعید اشخاص فاسدیکه دور شها را

کوچه آندواز در مقام گفتگو شد و ریسی در محل بود که میانه باشد بلکه
سر نایند نائناک اطمینان و آکاهی از برای حل این پیدا کنندز ما میکه علماً با اصلع پیغیزی حکم نمود
مانند ازان هنایند و همینه با رعایت مطابق خود داشته باشند و اولاً با مدل شخصی خود
مطابق هستند اخیرن عبارت نصایح وزیر (بی) به چون که نازه بسلطنت منصوب شده بود
حالی قلوبی است که هنوز در مملکت چنین مانند نباشد او و پسره بپیدا نکرده است و آن
عبارات است از سلطنت کردن مطابق مدل و آزاد و ولای ملک اگر چه در متن ناریح چنین
متوشه است که باید آرا رعیت را مظور داشت بلکه توشه است باید صد خانه واده را مسح
هم رای و هم جمال ساخت هموای ساختن صد خانواده نا خود - یعنی هموای صد خان
نمای ملت زیرا که بر حسب عقیده هی از مبلغین ملک چنین ایندا دارایی صد خانواده بوده که
از طرف شهاد غریبی روز و طهور پیدا کردند - ولی هی از حیزه‌هاییکه باید حوب مانع
شدن این است که در از منه فدیده حق امر و فرمان خانواده در چنین بی بهره از اقتدار سیاسی
بوده و در زمان حساب بودن از اتفاقات را فاعل (خانواده) فرار می‌دهد و در خانواده
فی حد ذاته مستقل و مستقد به رای بوده همانطوریکه سلطان استقلال در مملکت دارد و رئیس
خانواده استقلال در خانواده خود دارد همی رئیس خانواده صاحن که کارهای متفقین خود
می‌پاشد و از هر حیثیت مسئولیت را او است این قانون که ریاده از جمله هزار حال مجری است
نکی مخالف ناگون شخصی است که در افسوس او و پسری پیدا شد، اگر چه قانون احیر دارای
حریت زیادی است اینکه حالی از فساد و هرگز بیس خلاصه اینکه ما مادرانه عفل و بیش و
حالت اتفکاع و فیضی و عدم طرفداری و عنق و قوی برقی از امراض طهور های قدیم چنین
می‌پذیم که در شرح آنها ب اختصار مذکوم صحبت های امراض طهور های مذکور بی‌تجویه ما
صحبت های مسطوره در کتاب (هردت) و (نوشیده) و (نیم ابو) مناسب داده
چرا که اگر زیست و شکوهی داشت احقره پیدا مانند داشته تو سلطنه فصاحت و ملائمه است
که شخص مورجن از رای ترفعی علم و اعلای مهارت کسانیکه موضوع و مورد ذصیکر شان
هستند پکار بوده اند اگر نکته گران شوند بر ما ابرادی نکنند این است که (کنه پوس) در
نه پانصد و پنجاه قلیل از میلاد مطابق آن کتاب و اصلاح کرده است و نی از سدی عبارات آن
رساله همچو مفهوم میشود که این کتاب در عصر و زمان امیر ملورهایی نوشته شده است که در دو صد
و مذاکره مورخ بوده اند (وکنه پوس) غر اصلاح آن کتاب تحریر و کری نفرده است

بیکری که کوایی و زیر مطابق بینه سبق کلمات مطلعه دارد آن کتاب است که بینه ماند که این کتاب درباره منه جعلی قدیم نوشته شده است مثلا عبارتیکه دیلا مسطور میشود از همان قبل است (یعنی باصره صور میگیرد) از امراءطور اگر حوت تأمل به رعایت این سلطنت و فتوحه میگیرد تویی و بوجیر کاری است سلطنت عده است از اینکه ز ولی بکاهداری و حکومت مملک دفعه جنبه حالت ایه و مکتبه میگیرد آن و آتنی و فلز و چوب و حسومات را از برای ایسان هر هر ماده هم یعنی ذهن های ذکری که بر ما فریسه است این است که ملت خود را پژوهشگاری و عذری میگیرد که هم و مدنیت عمال اینها مذکور را باو بیاموریم و معلاوه باید او را از از اینکه چون همانکه خود را ملامی و وردگانی داشتمید گنونه خارج حلقه خود میگیرد کو و این ماده میگیرد تمدنیتی میگیرد دسته ناسد و مصهور اینها باید همیشه و در فران ملک باشد زیمینیکه نباشد تربیت و اهلیه اشخاص اینها که مهندسی و عجیب و غریب عوایدند و فتنه سلطنت میگیرند فرودواه دارند کو ایمه گردد هم و در همانکه شفوب عمازین عده کو و ساخته اندیمه ایه هیجان ملک بگیرد اس اگر این هم احمد بکاهداری و عیسی ایگاند باید طین دستور اینها را نگاه کند

حقوق سرک (و) د سلطب (چن) در سال ۱۷۶۲ و ۱۷۶۳ سلطب (چن)

(می) دو هزار و دویست و پیس و چهل سال قتل او میلاد)

(چن) پس رانکه بید و زرس (و) توین حبی از روان سلطنت و صبح کرده با اماظه او داشت که واپسی او را بیول گند (و) در حوض که — که بیت و فابلب من باهدازه پیس که بتوانم از عهد سلطنت و آنها (کاچو ماو) که بیکی او عقلایی کیم حال است در کتاب و فایله بر عرکی روزی درد ملاوه تمام مردم او اینستند میلسان اینهم باو جعلی است نایبیگانه ریهاف اهر ایم، بید حقی تأمل گند و و اهیب این کل مرگی که بیشتر بگزود — — — ایمه کرد و بید — — و حواره عجیبه و صداب می، عیث مسرد که (کاچو ماو)، ایچو و حبی دهشم همیشه کفت ام و حواهم کفت که ای میخی از ولای داعیای هم کی و حبی دارد بر طور پس او نکی نیچید تقوای (کاچه ماو)، ایگرد آنکه (و) و مایکه ایه رمادی از طعمبار رودها و آیها داشتم رهای هکل عربت ایه ایس کیم هم بید را خدمهای نهاده بود و کتاب و غایلیب سهاده در عرض معلوم شد اگر چه در عده و آنده هم میشه را کمال بخواص آنکه بیشتر بگزود و ایه هم ایه حبی دارد که در فریز

کارهای نزدیک خود بدها شخصی هستید بدون کسی در علک در جوی و آزمایش مانند شما بیت و کسی مانند شما کارهای ملیان احکمده است یک سمت حوب دیگری که در شما هست این اس که خدمتی خود را چلوه نمی‌نماید — ناین حال چگونه می‌توان اغراض از کفایت و خوای شما نکنم — در صورتیکه حسن خدمت که به دولت و ملت کرده اید همیشه مر مد طریق هست اوصاع فلکی دلالت می‌کنند که شما باید سلطان و زین مملکت شوید و میطورات تعویم دلالت بر همین مطلب می‌کنند چنانکه می‌گویند در غل السان حبل خطور می‌کند زیرا هائیکه متلوی ناچوی و پرهیز کاری است لیکن عقل و هوی اینسان را باز آلو دیگر آنها بار می‌باشد پس ماید ما هم قلب خود را بخوبی ساریم و راه راست را پیشه کنیم و قبل از امتحان هر مطلع باید دلیستیکی باز میدانیم و بدون تأمل و تکرر باید در هیچ کاری اعدام کنیم — سلطان ناد محروم التلوب رعیت نماید و ملت نماید او او پرسد چها اگر سلطان نماید از کسی استنداد حواهند جس و اگر ملک می‌سازد کی همین دولت حواهند بود این مطالب را نماید کدن و دل بستویم چه شخص سلطان از برای سلطنت و حکمرانی احتیاطها و ملاحظات زیادی باید داشته باشد و اهمیت خوبی را باید از دست بدهد زیرا که اگر ملک را بر تھاند و نانها بد سلوکی نکند او سعادت و حیر آخرت محروم حواهند بود حری که از دهت انسان بیرون می‌آید کافی مصدر حیر حواهند بود و کافی مصدر شر ناین همه شر و طبیعت اور رای سلطنت فرار داده سده اس که شما می‌گوییم که باید حکماً مصایبه و دریچه از ولپوشی می‌نمایند رور اول ماه اول سال در احبابی که معروف را طلاق احمداباد (بیو) را اختت سلطنت بسازند «هل تشریفایرا که ابرایی امیر اطمور (چن) در اهر کرد می‌بودند از برای او بیز فراموش می‌شد» — مروی که من فیصل سالماهه هارا بخواهیم بینیم که چقدر عادات و احلاف ها و آن آنچه بمحال بیرون کرده اس که در آن عهد عتیق سلطنت را لایق کسی می‌دانستند که متوجه از عربستان که سلطنت برو آمد جرا که سلطنت را بیک مر امی و سامو می‌دانستند که لا «آن احظای اور هر چیزی بود همچشم عرس را انسان بیز و دوی اهل نسلک خود نماید تصویرانی اکه من دutar د حموض امر سلطنت می‌کردند باعث می‌شد حکم داو صیوان سلطنت در آن عور آن امر عی می‌دونند و کار سلطنت را که مایه سعادت و حوش محظی ملک بود از هم پدر میره می‌دانستند اس سلطنت از سایر امورات دینا عالیز و هتر است د صور پیک نامه اینها مخصوصه و حوالا که مهار و مشابه حیالات امیر اموروهای قدم

چن باتد مجری پدارم دولی اکنون این حالات خدسه بطول زمان از روی زمین عجوم مرسوخ شده است حق در چن که صدر اینکوئه خبات پستندیده بوده است احکم رچه هنوز آمار خبات مذکوره باز در چن باقی است در ازمنه قدمی هر کس که امپاطور میشد نخود لقب ام الرعایا و ام الرعایا میداد ولی معاصرین ما مخصوصاً در اوویا اینکوئه لقب ها را نمی پستند میگویند این تهم ها شایسته سلطنت های مستقله ایس که قابل ترق و تمدن پستند در بعضی که شرح علوم سیاسیه وزارت بو را پنهان حواهید دید که عدد پنج همیشه در نزد چنها محترم بوده و همیشه آن کله را در قوانین و روابط اجتماعی استعمال نموده اند چنانکه ذهلانی محترم بود اما خذ و میزان رفاقت خود در این پنهان و پنج مرتبه را جبلی محترم و مهم میشانیم قوانینی را که در حصول اخترام و آداب باشند نوع حود فرما داده اند فراموش نخواهیم گرد و از حد اعتدال و میان روی خارج نخواهیم شد حد او بدو حواسه است که مردمان محترم و متاز به پنج لاس نیز ناده شوند و نیز خداوند حواسه ایس که که پیر مجرمین به پنج طبق داده سود حلasse آنکه سلطنت و حکمرانی کاریس بسیار مشکل که جبل باید ماهه تغیر و تأمل باشد دیدن و شنیدن رعیت منوط است بدیدن و شنیدن پروردگار رحمت و غصب انسان آبی است از رحمت و غصب پروردگار پنهان ماین پروردگار وی نوع انسان روابط مخصوصه ایست که راید منظور نظر سلطانین باشد کلات مذکوره عادله و عبارت ذهل که در اینجل مسطور کشید قول انسان قول حداست این کلات را مخصوص آنکه وی به اهل علم حداوند متعال بالاغ فرموده است زیرا که مخصوصاً جهود که هم الارزاق او است و عرب و ذلک اهل علم هر دست اوست اگرچه در حیان عوحب قانون شرایطی از برای حدوده و قوانین سلطنتی نیست اگر در هنون نامه های عدیده که تمام از مالیات عقال و دانشمندان است همارات تهدید آمیز فزایی به که شخص سلطان نوشته شده است که اثر اینها کمتر از شرایط معهوده سلطنت های مشروطه اروپائی نیست ذمای نیست که ما مردمان اروپائی در حصول چن زد و حورد ندادنها باشیم فیروزه که بر حسب عقیده اینها سلطنت چن مستقله است و سلوکیں با رعیت ما کمال طلم و تهدی است ولی همیشه ویها میگویند که منافع ملی که مایه و بایه هر سلطنت خوبی است در مملکت چن پیشتر از ساره مالک آزاد اروپا رهابت شده است مطابق سانحه های قدیم چن که حاوی قوانین سیاسیه ایس در حخصوص غرور و آثارندی که شوانت سلطنت در شخص سلطان